

CÁT VÀNG NHỚ GÓT

Boston

THƠ & NHẠC
HOÀNG KHAI NHAN

Qua nương thả lá làm thuyền, gió đưa triều
nước xuôi viên cỏ non. Mùa Đông gọi nắng về
nguồn, cát vàng nhớ gót chân trần em qua. Chiều
chìm bóng lá lúa thưa, anh hà hơi thổi trên bờ vai
thon. Một mai ước mộng no tròn, em ơi về
ở bên dòng suối xưa. Yêu nàng là cuối cơn
mưa, là đôi chân khép chiều xưa một chiều. Yêu
nàng như mới vừa yêu, bao nhiêu mộng mị về theo tình
này. Như vàng tóc đắm sương mai, hôn anh say
ngủ đầy trời hư không. Ướp hương cho mộng thơm
lòng, ơi mùa Thu chín ngập rừng heo may...

Fine